

[Hans Pinstrup.]

uanset at det for landbrugets vedkommende er lige så meget imod alle forudsætninger, som en ændring af pristalsreguleringen ville være det overfor de pågældende.

Derfor må ingen undre sig over, at disse afgørende alvorlige forhold og spørgsmål drages frem og vil blive holdt brændende, indtil en virkelig løsning gennemføres.

Det forekommer mig, at såvel landbrugsministeren som regeringen burde takke os, der har denne opfattelse, for den støtte, vi derigennem giver regeringens oprindelige principielle forslag, samtidig med at vi på landbrugets vegne først af alle tilbød at betale vor del. Dette standpunkt skal nok kunne holde overfor fremtidens bedømmelse. Nogen taknemlighed fra landbrugsministerens side har vi beklageligvis ikke mærket, men vi venter, at den rigtige erkendelse vil komme senere. Min personlige stilling til en videre udvikling af den indledede lovgivning må blive afventende, indtil vi ser, hvad der følger efter. Lovforslaget kan i dag på det foreliggende grundlag ikke få min stemme.

Lad mig dernæst gøre en enkelt bemærkning til de ærede medlemmer hr. Carl Petersen, hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og hr. Oluf Pedersen, som var bekymret for den bestemmelse, der gennem 13 år har stået i den lovgivning, vi har haft svarende til den, man nu gennemfører, og som gennem disse 13 år, år efter år, hver gang den blev fornyet, har stemt for denne bestemmelse. Der kan ikke være nogen som helst tvivl om, at lov er lov, og lov skal holdes, men et så fremtrædende medlem af retsforbundet som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen må da også vide, at det er således i Danmark, at hvis man ikke er enig i en lovs bestemmelser, er det den enkelte borgers parlamentariske ret at søge en sådan lov ændret. Deri ligger intet som helst om, at ikke alle her i landet erkender, at lov er lov, og lov skal holdes. På dette grundlag er denne lovgivning administreret igennem en lang årrække. Der findes i betænkningen tilsagn fra de organer, som den berører meget indgribende, om, at de naturligvis er rede til at administrere loven efter dens forudsætninger. Det skuffer mig meget, at det ærede medlem overhovedet har fundet anledning til at drage dette punkt frem og den tankegang, der ligger bag.

Landbrugsministeren (H. Hauch): Jeg vil gerne sige til de ærede ordførere og forskellige ærede medlemmer, som har talt om spørgsmålet vedrørende smør- og mælkepriserne, at det, denne lov tilsigter, er en fastlæggelse af prisen på smørfedt, men spørgsmålet om de andre priser i tilknytning til mælken berøres ikke af denne lov og vil komme til at sortere under min ærede kollega, den højtærede handelsminister. Jeg ønsker her at sige, at det jo er helt rigtigt, at der kan fremkomme forhold, som gør, at mælkeprisen ikke kan holde, til trods for at smørprisen er fastlagt. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Carl Petersen, der var stærkt inde herpå. Alene hvis vi tager sødmælkstilskuddet væk, er det ikke vanskeligt at se, hvad resultatet kan blive. Man må jo være klar over, hvad denne lov beskæftiger sig med. Den beskæftiger sig med fastlæggelse af prisen på smørfedt i mælken, og de øvrige priser må prismyndighederne holde styr på — det spørgsmål har ikke tilknytning til denne lov.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) spurgte om skibsfarten. Jeg kan meddele det ærede medlem og det høje ting, at skibsfarten kommer med, når talen er om at yde et bidrag i anledning af den vanskelige økonomiske situation for vort land, og jeg må formode, at der ikke vil gå ret mange dage, før det vil blive almindelig bekendt, hvordan dette forhold ligger.

De andre ærede ordførere har jeg ikke nogen bemærkninger at gøre til. Jeg takker dem for deres arbejde.

Jeg kunne måske nok fristes til at sige, at jeg aldrig — hvad også det ærede medlem hr. Hans Pinstrup bekræftede — i mindste måde har været i tvivl om, at det ville være let for en landbrugsminister uden hensyn til, hvilken politisk farve han har, at komme i fuld overensstemmelse med landbrugets organisationer om administrationen af en lov, som rigsdagen har vedtaget. Med det kendskab, jeg har til mine gamle kolleger indenfor landbrugets organisationer — det gælder iøvrigt dem alle —, står det for mig som ganske utænkeligt, at man, når en lov er vedtaget, skulle forsøge ved magt at sabotere lovens gennemførelse.

Men allright — loven har fået en form, som jeg kan være tjent med, og betænkningen har fået en form, de øvrige kan være